

Havas István

CSENDES A MI FALUNK TÁJA...

Csendes a mi falunk tája,
Zaj, zszibongás nem ül rája;
Legföljebb a madarének
Szól itt hajnali zenének.

Búzatenger a határunk,
Vadvirágban térdig járunk.
Piros rózsa, fehér rózsa
Itt nyílik ki mosolygóra.

Kis pacsirta száll a légben,
Juhászfíú lent a réten
Eltanulja a nótáját,
Vígán fújja furulyáját.

A kis házak meghúzódvá
Állnak itt ősidők óta.
Magas csak az Isten háza,
Az is mintha ránk vigyázna.

A kerítés sem oly magas,
Hogy ne szálljon rá a kakas.
Kevély szava messze hallszik,
Föl is ébred, aki alszik.

Grófok, bárók itt nem járnak,
De ha jön a szent vasárnap:
Szép ruhában minden ember...
Nem öltözik gróf se szebben.

S hová mennénk ily ruhába',
Hogyha nem az Úr házába!
Színed elé, Uram, állunk:
Te vagy nekünk erős várunk!

Az Én Újságom, 1903/47.